

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-T

Datum: 17. septembar 2010.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Bakone Justice Moloto, predsedavajući
sudija Pedro David
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. septembra 2010.

TUŽILAC

protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU ODBRANE ZA PREISPITIVANJE USMENIH
ODLUKA PRETRESNOG VEĆA OD 15. I 16. JULA 2010.
O PRIHVATANJU "NOVIH DOKAZA"**

Tužilaštvo

g. Mark Harmon

Obrana

g. Novak Lukić

g. Gregor Guy-Smith

PRETRESNO VEĆE I (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po “Zahtevu za preispitivanje usmenih odluka Pretresnog veća od 15. i 16. jula 2010, Zahtevu za brisanje svedočenja i Zahtevu da se ograniči svrha 'novih dokaznih predmeta” koje je odbrana podnela na javnoj osnovi 12. avgusta 2010. godine (dalje u tekstu Zahtev) i ovim donosi Odluku.

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Dana 15. jula 2010, Pretresno veće je odobrilo tužiocu da prilikom unakrsnog ispitivanja Dušana Kovačevića upotrebi tri dokumenta (br. 06399, br. 07346 i br. 08948, na osnovu pravila 65ter) i odlučilo, uz suprotno mišljenje sudije Molotoa, da ih uvrsti u dokaze kao dokazne predmete br. P02916, P02918 i P02915 (dalje u tekstu: Odluka od 15. jula 2010.).¹

2. Dana 16. jula 2010, odbrana se složila s tim da tužilac upotrebi dokument XN358 kao “novi dokaz”. Međutim, odbrana je imala prigovor na činjenicu da tužilac dokument XN358 koristi “ne samo zato da diskredituje svedoka, već i radi samog sadržaja ovog dokumenta”.² Pretresno veće je odlučilo da dokument uvrsti u dokaze kao dokazni predmet br. P02917 (dalje u tekstu: Odluka od 16. jula 2010.).³

3. Dana 12. avgusta 2010, odbrana je podnela svoj Zahtev, kojim traži preispitivanje Odluka Pretresnog veća od 15. i 16. jula 2010. (dalje u tekstu: osporavane odluke).⁴

4. Dana 27. avgusta 2010, tužilac je na javnom osnovu podneo svoj “Zahtev da se odobri podnošenje odgovora i Odgovor na Zahtev odbrane za preispitivanje od 12. avgusta 2010.” (dalje u tekstu: Odgovor),⁵ kojim tužilac traži mu Pretresno veće dozvoli

¹ T. 12806-01810.

² T. 12827-01828.

³ T. 12830-01831.

⁴ Zahtev, par. 40.

⁵ Pretresno veće napominje da je tužilac svoj odgovor trebalo da podnese najkasnije 26. avgusta 2010. Tužilac, međutim, tvrdi da je svoj odgovor podneo tek 27. avgusta 2010. zbog problema do kojeg je došlo u internoj distribuciji tokom pauze u radu suda usled kojeg je tužilac Zahtev odbrane primio sa zakašnjenjem.

da na Zahtev odgovori iako je rok za odgovor istekao, i tvrdi da bi Zahtev trebalo odbiti u celosti.⁶

I. ARGUMENTACIJA

i. Dokumenti br. P02915, P02916 i P02918

5. Odbrana traži uklanjanje dokumenata P02915, P02916 i P02918 iz dokaza, kao i brisanje iz spisa svedočenja koje se tiče ovih dokumenata.⁷

6. Odbrana ističe da su se ti dokumenti nalazili na spisku dokaznih predmeta optužbe na osnovu pravila 65ter, ali da nisu ponuđeni za uvrštavanje u dokaze za vreme izvođenja dokaza optužbe.⁸ Ona tvrdi da tužilac, u skladu s opštim pravilom, nema pravo da izvodi optužujuće dokaze u fazi izvođenja dokaza odbrane, već da to treba da čini u fazi svog glavnog izvođenja dokaza, ne bi li odbrana, “kako nalaže pravičnost, imala priliku” da ih pobije.⁹ Odbrana tvrdi da Pretresno veće odstupanje od ovog pravila sme da dozvoli samo u izuzetnim okolnostima, kad to nalažu interesi pravde.¹⁰

7. Odbrana tvrdi da je neophodno da tužilac navede za koju konkretnu svrhu traži prihvatanje “novih dokaza”, kako bi Pretresno veće moglo odgovarajuće da postupi u vezi sa štetom koja se time potencijalno nanosi odbrani.¹¹ Odbrana tvrdi da prihvatanje “novih dokaza” koji optuženog krivično terete sa sobom nosi “potencijalno veći” rizik nanošenja štete nego prihvatanje novih dokaza čija je jedina svrha diskreditovanje svedoka.¹² Iz toga proizilazi da, onda kada se prihvatanje traži radi optuživanja optuženog, tužilac mora da zadovolji viši kriterijum za prihvatanje takvih dokaza.¹³

8. Odbrana tvrdi da tužilac nije na zadovoljavajući način izložio svrhu prihvatanja ova tri dokumenta i da je jedino naveo da će “dokumenti pokazati da su rezerve municije

⁶ Odgovor, par. 2, 13.

⁷ Zahtev, par. 28.

⁸ Zahtev, par. 1, 6.

⁹ Zahtev, par. 20, 21.

¹⁰ Zahtev, par. 21, u kojem se upućuje na Odluku po žalbi u predmetu *Prlić*, par. 24.

¹¹ Zahtev, par. 22.

¹² Zahtev, par. 22.

¹³ Zahtev, par. 22.

VRS i druge materijalne rezerve bile iscrpljene”¹⁴, čime je odbrani i Pretresnom veću ostavio “da nagađaju koje su mu namere”¹⁵.

9. Odbrana stoga navodi da je Pretresno veće napravilo jasnu grešku u rezonovanju kada je prihvatilo te dokumente i dozvolilo tužiocu da ih upotrebi suprotno pravilima o predočavanju “novih dokaza”.¹⁶ Odbrana tvrdi da su osporavane odluke rezultirale nanošenjem štete optuženom.¹⁷

10. Alternativno, odbrana tvrdi da, ukoliko Pretresno veće smatra da dokumenti o kojima je reč zadovoljavaju stroge kriterijume za “nove dokaze”, svrhu njihovog prihvatanja treba ograničiti na diskreditovanje svedoka.¹⁸

11. U svom Odgovoru tužilac navodi da je Pretresno veće primenilo svoje diskreciono ovlašćenje u interesu pravde kad je dokumente br. P02915, P02916 i P02918 prihvatilo zbog istinitosti njihovog sadržaja.¹⁹ Tužilac tvrdi da je odluka Pretresnog veća da prihvati ove dokumente predstavljala valjanu primenu diskrecionog ovlašćenja od strane Pretresnog veća, “zasnovanu na detaljnom poznavanju pitanjâ na ovom suđenju i stanju dokaza koje ima pred sobom”.²⁰ Tužilac navodi da je, shodno tome, zahtev odbrane za brisanje svedočenja povezanog s dotičnim dokumentima takođe bez osnova.³¹

ii. Dokument br. P02917

12. U vezi s dokaznim predmetom br. P02917, odbrana tvrdi da je Pretresno veće pogrešno navelo da su se strane u postupku saglasile oko svrhe za koju će tužilac upotrebiti ovaj dokument.²¹ Odbrana tvrdi da je ona dala saglasnost samo za to da se

¹⁴ Zahtev, par. 23.

¹⁵ Zahtev, par. 23.

¹⁶ Zahtev, par. 27, 29.

¹⁷ Zahtev, par. 27, 29.

¹⁸ Zahtev, par. 31.

¹⁹ Odgovor, par. 6.

²⁰ Odgovor, par. 7.

³¹ Odgovor, par. 8.

²¹ Zahtev, par. 36.

dokument upotrebi za diskreditovanje svedoka i ništa drugo, pošto tužilac nije predočio uverljive argumente za upotrebu “ovog dokumenta radi samog sadržaja dokumenta”.²²

13. Odbrana ističe da je u interesu pravde da se dokazni predmet br. P02917 koristi jedino za svrhu diskreditovanja svedoka i da bi nešto više od toga dovelo do povrede prava optuženog na pravično suđenje, koje mu je zagantovano Statutom ovog Međunarodnog suda.²³

14. Tužilac navodi da zahtev odbrane da se ograniči svrha u koju se sme koristiti dokument br. P02917 nema merituma i da treba biti odbijen.²⁴ Tužilac tvrdi da je on, prilikom podnošenja ovog dokumenta radi uvrštavanja u spis, objasnio Pretresnom veću kada je dobio dokument i kada ga je obelodanio odbrani.²⁵ Konkretno, tužilac tvrdi da je Pretresnom veću jasno dao do znanja da dokument br. P02917 podnosi zbog istinitosti njegovog sadržaja i da su sve strane u postupku već mesecima znale da će tužilac zatražiti uvrštavanje izvesnih odlomaka iz Mladićevih dnevnika upravo iz ovog razloga.²⁶

III. MERODAVNO PRAVO

15. U skladu sa sudskom praksom Međunarodnog suda, Pretresno veće ima inherentno diskreciono pravo da preispita neku raniju odluku, ukoliko je u rezonovanju napravljena očigledna greška ili ukoliko posebne okolnosti opravdavaju preispitivanje kako bi se sprečila nepravda.²⁷ U te okolnosti mogu spadati nove činjenice ili argumenti koji su se javili u periodu nakon donošenja odluke.²⁸

²² Zahtev, par. 35.

²³ Zahtev, par. 39.

²⁴ Odgovor, par. 9.

²⁵ Odgovor, par. 11.

²⁶ Odgovor, par. 11.

²⁷ V. *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po Zahtjevu za ponovno razmatranje usmene odluke donete 29. februara 2008, 10. mart 2008, par. 5; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3, Odluka po zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005, 6. april 2006, par. 25, fusnota 40; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Zahtevu tužilaštva za preispitivanje usmene odluke od 24. aprila 2007. u vezi sa svedočenjem Zorana Lilića, 27. april 2007, par. 4.

²⁸ V. *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-T, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za preispitivanje Odluke Vijeća u vezi s prihvatanjem dokumentarnih dokaza, 13. februar 2008, par. 9; *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Druga odluka u vezi s uvrštavanjem u spis dokumentarnih dokaza koje je ponudilo tužilaštvo (Dretelj i Gabela), 18. januar 2008. (potpisano 12. decembra 2007), str. 4, fusnota 4 i dalje reference.

16. Pravila 89(C) i 89(D) predviđaju da “Veće može prihvatiti bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrednost” i “može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravično suđenje uveliko nadmašuje njegovu dokaznu vrednost”.

17. Žalbno veće je u predmetu *Prlić* smatralo da je prihvatanje “novih dokaza” posle završetka izvođenja dokaza tužilaštva dopustivo “samo kada to opravdavaju iznimni razlozi u interesu pravde, kao što je to značaj 'novog dokumenta’”.²⁹ Žalbno veće je u nastavku preciziralo da, u vezi s materijalom kojim se želi dokazati krivica optuženih, “tužilac mora takođe objasniti Vijeću u kom trenutku i na koji način je dobio te dokumente, kada ih je objelodanio odbrani i zašto ih uvrštava tek po završetku izvođenja svoje teze”.³⁰ Veće će takve zahteve onda ocenjivati od slučaja do slučaja, “nakon što [je] odbrani dozvoli[lo] da ospori te dokaze, imajući posebno na umu štetu koja bi traženim prihvatanjem mogla biti nanescena pravima optuženih”.³¹ Da bi pronašlo pravu ravnotežu između potrebe da prava optuženog budu garantovana i svoje odluke da prihvati takve dokaze, Pretresno veće će morati da razmotri “način objelodanjivanja predmetnih dokumenata, svrhu njihovog prihvatanja, vrijeme između objelodanjivanja i ispitivanja svjedoka, jezike kojima vladaju zastupnici i optuženi, kao i sve druge relevantne činjenične aspekte”.³²

IV. DISKUSIJA

18. Pretresno veće najpre napominje da je Odgovor podnet četrnaest dana po isteku roka predviđenog pravilom 126*bis* Pravilnika. U isto vreme, ono napominje da grešku tužioca u izračunavanju vremena koje je imao na raspolaganju za podnošenje odgovora

²⁹ *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća o predočavanju dokumenata tužioca tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane, 26. februar 2009, par. 24, (dalje u tekstu: “Odluka po žalbi u predmetu *Prlić*”), gde se citira *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka o predočavanju dokumenata tužioca tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane, 27. novembar 2008, par. 20 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Prlić*). Žalbno veće je “nove dokaze” definisalo kao “materijal koji nije naveden na spisku tužilaštva prema pravilu 65*ter* i nije uvršten u spis tokom izvođenja dokaza tužilaštva, nego ga je tužilaštvo predložilo kao dokaz tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka odbrane”.

³⁰ Odluka po žalbi u predmetu *Prlić*, par. 24, u kojem se citira Odluka u predmetu *Prlić*, par. 20.

³¹ Odluka po žalbi u predmetu *Prlić*, par. 24, u kojem se citira Odluka u predmetu *Prlić*, par. 20-22, 24, 26.

³² *V. Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Rasima Delića na usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta br. 1316 i 1317, 15. april 2008, par. 23.

umanjuje činjenica da je u distribuciji Zahteva bilo tehničkih poteškoća.³³ S obzirom na to i na značaj pitanja koje je pokrenuto u Zahtevu, Pretresno veće će, na osnovu pravila 127, izuzetno tretirati Odgovor kao da je valjano podnet.

19. Što se tiče dokumenata o kojima je reč, Pretresno veće ima u vidu da je tužilac na raspravi održanoj 15. jula 2010, kojom prilikom je zatražio prihvatanje dokumenata br. P02915, P02916 i P02918, Pretresnom veću dostavio informacije o tome kada je primio te dokumente, kada ih je obelodanio odbrani i zašto ih je ponudio za uvrštavanje tek po završetku izvođenja svojih dokaza.³⁴ Pored toga, navevši da “njihovo prihvatanje traži zbog iskaza ovog svedoka kojim se prvi put u ovom suđenju pokreće pitanje iscrpljenosti materijalnih sredstava VRS-a krajem 1993. godine” i da će “dokumenti pokazati da su rezerve municije i druge materijalne rezerve VRS bile iscrpljene”,³⁵ tužilac je svrhu podnošenja dokumenata br. P02915, P02916 i P02918 radi uvrštavanja u dokaze objasnio tako da je Pretresno veće jasno razumelo da se oni podnose zbog istinitosti njihovog sadržaja, a ne samo radi diskreditovanja svedoka. Pretresno veće takođe ima u vidu da je odbrani toga dana pružena prilika da ospori te dokaze.³⁶

20. Uzimajući u obzir podneske strana u postupku i činjenicu da su se dokumenti nalazili na spisku optužbe na osnovu pravila 65ter, kao i vagajući dokaznu vrednost dokumenata br. P02915, P02916 i P02918 i potencijalno ugrožavanje prava optuženog, Pretresno veće je, uz suprotno mišljenje sudije Molotoa, odlučilo da upotrebi svoje diskreciono ovlašćenje da uvrsti ove dokumente u dokazni spis radi istinitosti njihovog sadržaja. Prema tome, Pretresno veće, uz suprotno mišljenje sudije Molotoa, zaključuje da u svom rezonovanju nije napravilo grešku koja bi opravdavala preispitivanje odluke od 15. jula 2010. u cilju sprečavanja nepravde. Pretresno veće takođe ima u vidu da, od donošenja osporavane odluke, odbrana nije predočila nijednu novu činjenicu ili argument

³³ Odgovor, par. 2.

³⁴ T. 12807. Tužilac je naveo da je dokument br. P02195 primio 22. oktobra 2006. i da ga je odbrani obelodanio putem DVD-a 29. februara 2008; br. P02916 dana 22. januara 2000. i obelodanio ga odbrani putem DVD-a dana 2. februara 2007; br. P02918 dana 7. jula 2006 i obelodanio ga odbrani dva puta putem CD-a, dana 10. avgusta 2007. i 16. novembra 2007. Tužilac takođe opravdava to što je ove dokumente ponudio za uvrštavanje u dokaze nakon završetka izvođenja svojih dokaza i navodi da “traži njihovo prihvatanje zbog iskaza ovog svedoka kojim se prvi put u ovom suđenju pokreće pitanje iscrpljenosti materijalnih sredstava VRS-a krajem 1993. godine”.

³⁵ Zahtev, par. 23.

³⁶ T. 12807-12810.

kojima bi konkretno pokazala kako bi prihvatanje ovih dokaza moglo naneti štetu optuženom ili na drugi način zadreti u njegovo pravo na pravično suđenje.

21. U pogledu dokumenta br. P02917, Pretresno veće priznaje da je napravilo grešku kada je pretpostavilo da je postojala saglasnost strana u postupku o tome za koju svrhu će tužilac koristiti ovaj dokument.³⁷ Pretresno veće smatra da ta greška opravdava preispitivanje usmene odluke od 16. jula 2010.

22. Preispitujući svoju usmenu odluku od 16. jula 2010, Pretresno veće se poziva na odgovarajuću proceduru za prihvatanje “novih dokaza” izloženu u Odluci po žalbi u predmetu *Prlić*.³⁸ Pretresno veće konstatuje da je tužilac, kad je ponudio ovaj dokument za uvrštavanje u dokazni spis, u dovoljnoj meri objasnio kada i na koji način je došao do njega, kada ga je obelodanio odbrani i zašto ga nudi tek po završetku izvođenja svojih dokaza.³⁹ Štaviše, svoju nameru da dokument bude prihvaćen kao dokaz radi istinitosti njegovog sadržaja tužilac je jasno izložio.⁴⁰

23. U skladu s tim, Pretresno veće zaključuje da je, bez obzira na neslaganje strana u postupku oko svrhe u koju tužilac namerava da koristi P02917, tužilac izneo argumente za prihvatanje ovog dokumenta kao “svežeg dokaza” tokom unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane, u skladu s postupkom za prihvatanje “svežih dokaza” definisanim u Odluci po žalbi u predmetu *Prlić*.

24. Nakon razmatranja gore navedenih faktora, Pretresno veće napominje da bi odbrana potencijalno pretrpela štetu da je dokument br. P02917 prihvaćen tokom

³⁷ T. 12828-12830. Odbrana se složila s tim da tužilac upotrebi dokument, doduše isključivo u svrhu diskreditovanja svedoka. Međutim, tužilac je naveo da “traži prihvatanje dokumenta ne samo za svrhu diskreditovanja svedoka, već i zbog samog sadržaja dokumenta”. Ovo je dovelo do toga da Pretresno veće pogrešno razume strane u postupku i zaključio sledeće: “[...] onda ćemo pozvati svedoka, odnosno postupićemo kako su se obe strane složile, i odlukom Veća je odobreno (*sic*)”.

³⁸ Odluka po žalbi u predmetu *Prlić*, par. 24.

³⁹ T. 12814, 12828-12829. Tužilac je naveo da je dokument primio 29. marta 2010. i da ga je obelodanio odbrani putem CD-a dana 9. aprila 2010. i da je “taj dnevnik, očigledno, na jeziku koji optuženi razume i na jeziku koji razumeju mnogi članovi njegovoga tima”. Pretresno veće dalje napominje da, iako tužilac nije izričito naveo na koji način je došao do dokumenta P02917, niti zašto njegovo prihvatanje traži tek nakon završetka izvođenja svojih dokaza, on je svojom napomenom da je dokument deo “Mladićevog dnevnika” dovoljno obavestio Pretresno veće i odbranu. “Mladićevi dnevnik” zaplenjeni su prilikom kućnog pretresa koji je u kući porodice Ratka Mladića sprovela Vlada Republike Srbije 23. februara 2010.

⁴⁰ T. 12830.

Prevod

unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane. Međutim, ta šteta mogla bi da se ublaži na nekoliko načina, kao što su ponovno pozivanje tog svedoka ili izvođenje dodatnih dokaza kojima se dokument pobija. U ovom pogledu, Pretresno veće takođe napominje da je izvođenje dokaza odbrane i dalje u toku i da više od 20 svedoka tek treba da bude pozvano. Ovo odbrani daje dovoljno vremena da ispita suprotne dokaze i predoči ih Pretresnom veću. U slučaju da odbrana bude želela da povede neki od postupaka za pobijanje dokumenta br. P02917, Pretresno veće će razmotriti taj zahtev.

V. DISPOZITIV

25. Iz gornjih razloga i na osnovu pravila 85(A), pravila 89 (C) i (D), Pretresno veće, uz delimično suprotno mišljenje sudije Molotoa, ovim:

ODOBRAVA podnošenje Odgovora, i

ODBIJA Zahtev delimično:

- 1) Odbija, uz suprotno mišljenje sudije Molotoa, zahtev za preispitivanje prihvatanja dokumenata br. P02915, P02916 i P02918;
- 2) Odobrava preispitivanje u vezi s dokumentom br. P02917, ali odbija da ga prihvati za ograničenu svrhu diskreditovanja svedoka;
- 3) Odbija Zahtev u svim drugim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Bakone Justice Moloto,
predsedavajući sudija

Dana 17. septembra 2010.

U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-T

Datum: 17. septembar 2010.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Bakone Justice Moloto, predsedavajući
sudija Pedro David
sudija Michèle Picard

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. septembra 2010.

TUŽILAC

protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**SUPROTNO MIŠLJENJE PREDSEDAVAJUĆEG SUDIJE BAKONEA JUSTICE
MOLOTOA U VEZI S ODLUKOM PO ZAHTEVU ODBRANE ZA
PREISPITIVANJE USMENIH ODLUKA PRETRESNOG VEĆA OD 15. I 16.
JULA 2010. O PRIHVATANJU "NOVIH DOKAZA"**

Tužilaštvo

g. Mark Harmon

Obrana

g. Novak Lukić

g. Gregor Guy-Smith

Većina članova Veća odbila je “Zahtev za preispitivanje usmenih odluka Pretresnog veća od 15. i 16. jula 2010, Zahtev za brisanje svedočenja i Zahtev da se ograniči svrha ‘novih dokaznih predmeta’” (dalje u tekstu: Zahtev) koji je podnela odbrana.

Pošto se, uz dužno poštovanje, ne slažem s odbijanjem Zahteva, ovde ću navesti razloge za svoje neslaganje. Zahtev odbrane odnosi se na dokumente koje je Pretresno veće prihvatilo 15. jula 2010. godine (br. P0215, br. P02916 i br. P02918) i 16. jula 2010. godine (br. P02917).

i. Dokumenti br. P02915, P02916 i P02918

1. Po mom mišljenju, ovi dokumenti ne predstavljaju “nove dokaze” u smislu relevantne sudske prakse iz Odluke po žalbi u predmetu *Prlić*, iz tog razloga što je tužilac ovim dokumentima raspolagao i pre početka suđenja i naveo ih na svom spisku na osnovu pravila 65ter. Dokumenti predstavljaju stare dokaze i tiču se ključnog pitanja u ovom suđenju, koje je tužilac nastojao da dokaže tokom svog glavnog izvođenja dokaza. Povrh toga, svedok Dušan Kovačević bio je na spisku svedoka optužbe i tužilac je znao da je svedok Kovačević naveo sledeće: “Do kraja 1993, VRS je imao dovoljno hrane, goriva, municije, ali nismo imali dovoljno odeće ili čizama uglavnom”.

¹ Iz toga sledi da se za ove dokumente, čija je svrha “pokazati da su rezerve municije VRS i druge materijalne rezerve bile iscrpljene”,² ne može reći da predstavljaju “nove dokaze”.

Većina navodi da “od donošenja osporavane odluke, odbrana nije predočila nijednu novu činjenicu ili argument kojima bi konkretno pokazala kako bi prihvatanje ovih dokaza moglo naneti štetu optuženom ili na drugi način zadreti u njegovo pravo na pravično suđenje.” Uz dužno poštovanje, šteta je jasna. Radi se o elementu “iznenađenja”. Odbrana ima pravo da unapred bude upoznata s tezom tužioca, kako bi mogla odgovarajuće da pripremi svoju odbranu. Sudska praksa Međunarodnog suda jasno

¹ T. 12809.

² Zahtev, par. 23.

Prevod

pokazuje da, u slučajevima kada pretresno veće prihvati “novi” ili “svež” dokaz koji tužilac ponudi tokom unakrsnog ispitivanja svedoka odbrane, ono odbrani mora pružiti priliku da ublaži nepravdu koja iz toga proističe. Ovo se može postići davanjem odobrenja odbrani da pobijajuće dokaze izvede u kasnijem roku ili pružanjem prilike odbrani za ponovno pozivanje svedoka ili nekom drugom merom koju pretresno veće smatra odgovarajućom. Većina ovog Veća odbrani nije pružila takvu priliku.

Mišljenja sam, uz dužno poštovanje, da je u okolnostima ovog predmeta Pretresno veće napravilo grešku u rezonovanju, što opravdava preispitivanje odluke i brisanje iz spisa dokaznih predmeta P02915, P02916 i P02918 zajedno sa svedočenjem koje se na njih odnosi.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Bakone Justice Moloto,
predsedavajući sudija

Dana 17. septembra 2010.

U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]